

med den. Og jeg maa ogsaa spørge: Hvad var overhovedet Hensigten med, at Luskusskatten blev gennemført med saa stor Hast, naar det ikke var den at opnaa det, som staar i § 2, at lade Loven komme til Anvendelse paa Beholdninger, der ligger paa Kreditoplag? Meningen med denne Lovs § 2 var, som det ogsaa fremgik af Ministerens Udtalelser her, at ændre for disse Varers Vedkommende § 24 i den gamle Toldlov og ikke, at der skulde kunne foregaa det, som her er foregaaet. De Varer, der saaledes er taget ud, vil Ministeren ikke mere kunne drage ind under den Toldbeskatning; og hele den Fremgangsmaade, der saaledes er anvendt, vil betyde, at alt, hvad der laa paa Kreditoplag af større Betydning, er unddraget denne Toldbeskatning, og at en mægtig Fortjeneste er tilflydt de Firmaer, som nu vil kunne lade Luksusskattens Værdi gaa over paa Varernes Priser, hvis de i øvrigt er i Stand dertil. Derimod ligger der endnu mindre og smaa Partier, som de mindre kapital- og kreditstærke Firmaer har liggende der, og som efter den Fortolkning, der gøres gældende, maa betale efter den højere Luksusskat. Den Ubillighed maa der raades Bod paa, og jeg beder derfor den højtærede Minister, naar han tager Ordet i denne Sag, oplyse, om det forholder sig saaledes, som jeg har skildret; refererende den højtstaaende Toldembedsmænds Udtalelser i Gaar, endvidere, hvorledes den højtærede Minister kan forklare, hvad der her er sket, og hvad han vil gøre for, at i alt Fald ikke en saa aabenbar Ubillighed i Behandlingen af store og smaa Firmaer skal fortsættes.

Jeg skal derefter vende tilbage til Komplekset og atter se det fra en ny Side. Den ærede Ordfører for Venstre stillede dette Skattekompleks overfor Skattekomplekset af 1912 og viste, i hvilken Grad der var mere direkte Skat i dette end i Skattekomplekset af 1912. Der er allerede fra anden Side gjort opmærksom paa, at det ærede Medlem derved springer hele den mellemliggende Tid over. Men det forekommer mig dog, at man straks bør gøre opmærksom paa, at derved, at Regeringen accepterer Hovedparten af Krigstidens Skattelove og forelægger dem paa ny, er der sket et overmaade stort Fremskridt i Forhold til den Politik, som gav sig Udtryk i 1912.

Det, som nu finder Sted, er, at en moderat Politik viser, hvorledes den ser ud, naar den har været under 7 Aars radikal Paavirkning. 7 Aars gode, radikale Paavirkning har ført Venstres moderate Politik af 1912 et meget betydeligt Skridt fremad, et Skridt fremad, som jo det ærede Medlem Hr. Jensen (Klejs) med Stolthed konstaterede; han undlod naturligvis i dette Øjeblik at nævne, hvad det er, der liggende imellem har ført denne Politik det Skridt fremad, men jeg er overbevist om, at han har ofret taknemmelige Minder derpaa i Tavshed. Jeg antager nu, at de indvundne Fremskridt kunde være i højere Grad bevaret, men idet jeg siger dette — og jeg skal sige et Par Ord derom senere —, vil jeg udtrykkelig anerkende, at den moderate Regering dog ikke ganske har udslettet, hvad den radikale Regering gennem 7 Aar har gjort.

I Virkeligheden vil det altid gaa saaledes, at naar blot en radikal Periode er tilstrækkelig lang, vil dens Resultater sætte sig fast i en senere moderat og konservativ Politik. Den Gang de Radikale i kort Tid havde styret Landet, i 1909—10, forsøgte man at udslette Erindringen derom, og da det var saa kort en Tid, lod det sig gøre. For at tage blot et ganske ydre Billede vil jeg lige minde om, at medens de Radikale den Gang havde afskaffet Titler og Uniform, sprang de Moderate ind i hele den gamle Periode fra før det radikale Styre. Men efter at den radikale Regering nu i 7 Aar har virket, har afskaffet Uniformen og hele Titelvæsenet og bekæmpet Ordenerne, maatte den nuværende Regering, da den kom til, være saa moderat, at den ikke kunde udslette alt, hvad den radikale Regering havde gennemført. Saa lagde den Uniformen til Side, og jeg vil antage, at nu er den for al Tid begravet. Dernæst afskaffedes hele Titelvæsenet med Undtagelse af den Titel, som de selv kunde antage; hele det øvrige Titelvæsen med Justitsraader, Etatsraader o. s. v. op til Gehejmekonferensraader har de begravet, og jeg vil haabe, det for al Tid er begravet. Dette er noget, man skal lægge Mærke til, for det er et Vidnesbyrd om, at naar en radikal Regering har siddet tilstrækkelig længe, spores dens Virkninger ogsaa i den kommende Politik. Saaledes spores dens Virkninger i høj Grad i de